

Revista săptăminală a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 365

8 pagini 15 bani

Miercuri 22 decembrie 1954

75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin marele continuator al operei leniniste

S-au împlinit, la 21 decembrie, trei sferturi de veac de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin. Intreaga omenire luptătoare pentru pace și o viață tot mai bună cinstește în mod deosebit amintirea lui I. V. Stalin, credinciosul discipol și tovarăș de luptă al lui V.I. Lenin, continuatorul măreței operei leniniste.

Mergînd pe drumul lui Lenin, I. V. Stalin a muncit întreaga sa viață fără preget pentru eliberarea clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul asupritorilor, pentru victoria comunismului, pentru prietenie și pace trainică între popoare. Viața și opera lui I. V. Stalin sînt strîns legate de activitatea glorioasă a marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de mărețea operă împlinită de poporul sovietic, de lupta tuturor popoarelor pentru pace și un viitor luminos.

Organizînd alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice printr-o activitate politică desfășurată în decursul anilor a dus proletariatul rus la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. I. V. Stalin a apărut cu strășnicie ideea leninistă a alianței între muncitori și țărani, chezașia victoriilor istorice dobîndite de popoarele U.R.S.S.

Lenin a întocmit în chip științific programul transformării Rusiei dintr-o țară înapoiată, cum se afla în acea vreme, într-o mare putere socialistă înaintată. Dușmanii partidului și poporului sovietic au căutat după moartea lui Lenin să abată Partidul Comunist din Uniunea Sovietică de pe calea leninistă. Sub înțeleapta conducere a Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a zdrobit pe trădători, a apărut leninismul, conducînd cu hotărîre poporul sovietic la construirea socialismului. Uniunea Sovietică a pășit la industrializarea socialistă și colectivizarea agriculturii. Într-un răstimp scurt U.R.S.S. s-a transformat într-o puternică țară industrială-colhoznică, o țară a bunei stări și a culturii înaintate.

Anii celui de al doilea război mondial au dovedit întregii omeniri forța de neînving a orînduirii sovietice. Conducînd lupta poporului sovietic și a forțelor sale militare, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, P.C.U.S. în frunte cu I. V. Stalin a dus Uniunea Sovietică la victoria deplină asupra cotropitorilor hitleriști. Datorită Uniunii Sovietice, popoarele Europei și Asiei au fost salvate de urgia fascistă.

Victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului a dus după cel de al doilea război mondial la formarea lagărului unit și puternic al țărilor cu adevărat democratice și iubitoare de pace.

Astăzi poporul sovietic înlăpătează cu succes mărețea operă de construire a comunismului, de apărare a păcii și securității internaționale. El este condus în această grandioasă operă de înțelepciunea colectivă a Comitetului Central al P.C.U.S. alcătuită din discipoli și tovarăși de luptă încercați ai lui Lenin și Stalin. Uniunea Sovietică a devenit mult mai puternică decît oricînd. Producția industrială a U.R.S.S. întrece de trei ori

pe cea din 1940. Recoltele mari obținute la hectar de colhoznici, larga mecanizare a muncilor agricole, viața înstărită a colhoznicilor, dovedesc că agricultura Uniunii Sovietice este cea mai înaintată agricultură din lume.

Alături de puternica Uniune Sovietică, crește forța mării Chine Populare, se întăresc neîncetat țările de democrație populară. Lagărul păcii, democrației și socialismului — cuprinzînd 900 milioane de oameni — este o asemenea forță pe care niciodată în trecut n-a cunoscut-o istoria.

Omenirea l-a cunoscut pe Stalin ca pe un apărător neînficat al păcii. Cuvintele lui „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor miini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt”, însuflăsc neconținut popoarele în lupta pentru păstrarea și întărirea păcii.

Politica externă bazată pe acest principiu și-a găsit expresia în hotărîrile istorice ale conferinței de la Moscova a țărilor europene, hotărîri care au drept țel asigurarea păcii și securității în Europa.

(Continuare în pagina 2-a)

Din satele patriei noastre dragi

Construcții noi

Fără îndoială că pentru numărul mic de copii care învățau buchiile înainte, sălile ce le avea școala din Bezdead, raionul Pucioasa, erau de ajuns. De cînd însă în Bezdead, ca în toată țara noastră, către școală se îndreaptă fiii tuturor celor care muncesc, clădirea veche devenise cu totul necuprinzătoare.

În toamna aceasta, dacă ai fi trecut, îndeosebi după amiaza, prin fața școlii, ai fi văzut acolo un adevărat

șantier pe care făceau muncă voluntară, cu multă voie bună, o sumedenie de țărani și țărânci muncitoare, părinți ai elevilor. Noul local a fost apoi acoperit cu țigla. Acum una din săli e tencuită și podeaua bătută. Toți sînt hotărîți să muncească temeinic pentru a inaugura clădirea nouă în împlinirea zilei de 30 Decembrie.

Ioan I. Ușurelu
corespondent

Spitale noi în satele din Caransebeș

Tot mai simțită se face grija statului nostru pentru sănătatea țăranilor muncitori. Astăzi, în mai multe sate din raionul Caransebeș, țăranii muncitori care au nevoie de îngrijire medicală nu mai trebuie să-și piardă zile întregi pe la spitalele de la oraș. În ultima vreme au luat ființă

spitale în comunele Teregova și Sacul, prevăzute cu personal medical calificat și înzestrate cu aparate medicale și mobilierul necesar. În curînd se va deschide și în comuna Oțelul Roșu un nou spital.

Leon Bohatir
corespondent

Filme prezentate de caravane cinematografice

În fața căminului cultural din comuna Severinești, raionul Tr. Severin, s-a oprit mult dorită mașină cu noutăți din lumea filmelor: caravana cinematografică.

„Ce film ne-o fi adus acum?” se întrebau cu nerăbdare copiii și vîrstnicii adunați în jurul mașinei albastre a caravanei. Erau două filme românești „O noapte furtunoasă” și „Cel de-al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților”. Ultimul film, îndeosebi, a fost așteptat cu nerăbdare de tinerii din Severinești care nu avuseseră prilejul să asiste la neuitatele manifestări ale Festivalului, desfășurate anul trecut la București.

...O caravană cinematografică a poposit, într-o bună zi, și prin comuna Cîndești, de prin părțile Buhușului. Filmul românesc „În sat la noi” prezentat cu această ocazie, a plăcut mult țăranilor muncitori care au văzut oameni și fapte asemănătoare și celor din satul lor. La sfîrșitul filmului cei prezenți în sală și-au manifestat dorința ca pe viitor să mai ruleze și alte filme cu teme din viața satului.

Pămînt pus la adăpost de năvala apelor

De zeci de ani locuitorii satelor Salahoru și Putini din raionul Zeletin, trăiau sub amenințarea inundațiilor care le pricinuiau pagube însemnate. Cînd veneau ploile repezi — toamna și primăvara — apele pîrîului Hotarul se revărsau pe văile din jur, inundînd și fineața celor două sate. Din această pricină vitele erau amenințate de nenumărate ori să rămînă fără hrană.

După prelucrarea proiectului Directivelor, mulți țărani muncitori, ascultînd îndemnul comuniștilor, au adîncit albia pîrîului și astfel terenul a fost smuls de sub năvala apelor. Acest teren a fost destelenit. Țăranii muncitori Constantin Dănilă, Nicolae Pascu, Constantin Huides, Iorgu Danu și mulți alții au lucrat intens la destelenirea terenului, reușind să redea peste 5 hectare agriculturii.

Constantin C. Predescu
corespondent

În curînd, cu planul de colectări îndeplinit la toate produsele

De curînd, o veste sosită din regiunea Suceava ne-a înștiințat că munca ce se desfășoară aci pentru îndeplinirea planului de colectări la toate produsele a dat unele rezultate îmbucurătoare. Pînă acum în raioanele Botoșani, Fălțiceni și Gura Humorului, planul de colectare la produsele animale — carne, lapte, lină — a fost înde-

plinit în procent de sută la sută. De asemenea, în raioanele Fălțiceni și Gura Humorului s-a realizat și planul de colectare la produsele vegetale — grîu, porumb, floarea soarelui și fin. Datorită muncii susținute aceste raioane au îndeplinit mai mult de 90 la sută și din planul de colectări la alte boabe, precum și la cartofi.

75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin marele continuator al operei leniniste

(Urmare din pagina 1-a)

Țările lagărului socialist doresc fierbinte pacea. Ele însă nu vor sta cu brațele încrucișate în fața uneltirilor războinice ale cercurilor conducătoare din S.U.A., Anglia și Franța care se zbat din răsuputeri să pună pe picioare militarismul german. Așa cum se arată în Declarația de la Moscova, statele lagărului socialist sînt gata să întreprindă toate măsurile necesare pentru a da o lovitură nimicitoare celor ce se vor încumeta să le atace.

Invățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin este călăuză de zi cu zi

a Partidului Muncitoresc Român, conducătorul poporului nostru pe drumul luminos al socialismului. Oamenii muncii din țara noastră își închină întreaga lor putere de muncă înfloririi și întăririi patriei noastre, apărării păcii și securității în Europa și în lumea întreagă. Poporul nostru este nespus de mîndru că se bucură de prietenia Uniunii Sovietice.

Muncind cu însuflețire pentru propășirea patriei, strînși uniți, oamenii muncii din orașele și satele patriei noastre pășesc înainte cu încredere în viitor, în biruința cauzei drepte a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Voi mări suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr

Anul acesta eu am cultivat cu sfeclă de zahăr 0,25 ha. și am scos 8.380 kg. ceea ce înseamnă 33.520 kg. la ha. Pentru sfecla predată statului am primit 2.637 lei, 58 kg. zahăr, precum și bonuri pentru a putea cumpăra la preț redus 26 metri țesături și 1.800 kg. borhot.

Iată cum am izbutit să obțin o recoltă bogată de sfeclă de zahăr: In toamna anului 1953 am ales locul cel mai bun, așa cum m-au sfătuit tehnicienii și inginerii de la raion. Am împărțit pe loc vreo 20 de care gunoi putrezit. După aceea l-am îngropat sub brazdă odată cu arătura adîncă pe care am lăsat-o negrăpată. In primăvară, cînd s-a zvîntat pămîntul am trecut peste el în lung și în lat cu grapa de fier și în aceeași zi am însămînțat sfecla cu mașina. In dată ce plantele au răsărit am și

făcut prima prașilă printre rînduri, pentru a sparge scoarța ce se formează. Odată cu această lucrare am făcut și buchetatul. După cîteva zile am rărit sfecla lăsînd un interval de 15—20 cm. plantă de plantă. A doua prașilă am dat-o odată cu împrăștierea îngrășămintelor chimice pe care le-am primit de la stat. La vreo două săptămîni am mai prașit odată sfecla de zahăr.

Cunoscînd avantajele care sînt prevăzute în noua hotărîre cu privire la cultivarea sfecele de zahăr, eu m-am hotărît să însămînțez în anul viitor 0,50 ha. cu această cultură. Totodată voi îndemna și pe alți țărani muncitori să mărească suprafețele ce le vor cultiva cu sfeclă de zahăr.

Bizo Ștefan
țaran muncitor din comuna
Băilești, regiunea Craiova

Venituri frumoase, cu ajutorul cursului agrozootehnic

Niculae Cremer a mai numărat încăodată banii. Parcă nu-i venea să-și creadă ochilor. Primise 5.000 lei pentru producția de sfeclă de zahăr obținută de pe pogonul cultivat în întovărășirea agricolă. In aceeași zi a primit și cele peste 140 kg. de zahăr precum și metrajul.

— Ești gata Niculăiță? — se interesează Dumitru Schineanu, țaran muncitor din același sat.

— Gata nenicule. Dar tu cum stai cu socotelile?

— Eu le-am terminat de mult, — adăugă țanțoș Dumitru Schineanu. — Uite colea bănișorii. Am primit 50 de sute noi nouțe. Iată și sacii cu zahăr și valurile de țesături înflorate. Cursul agrozootehnic să trăiască și tovarășii care m-au îndrumat să cultiv sfeclă după metodele înaintate. La cursul din iarna trecută am învățat multe lucruri. Am învățat cum să lucrez mai bine pămîntul. Ce zici? Așa-i că ne-a prins bine învățătura?

— Mă mai întrebî? Această învățătură a făcut, pot spune, minuni. Cîtă sfeclă scoteam noi pînă acum 2—3 ani în urmă? Nici un vagon

la hectar. Iar în acest an am scos aproape cîte 3 vagoane de pe fiecare hectar. Și asemenea recolte au obținut și Gheorghe Olaru, Gheorghe Rotaru și alții care au participat la cursuri și au aplicat metodele agrotehnice recomandate. Și toți s-au bucurat de avantaje mari.

Intr-adevăr o bună parte dintre membrii întovărășirii agricole din satul Crivești, raionul Bîrlad, au participat în iarna anului 1954 la cursul agrozootehnic. Cei 33 de cursanți și-au însușit cunoștințe folositoare din lecțiile predate. După aceea le-au aplicat cu încredere în munca pe ogoare.

Acum s-au întilnit din nou la cursul agrozootehnic. De data aceasta sînt mai mulți elevi. Intovărășirea a crescut cu încă 30 de membri. Oamenii parcă ascultă cu mai mult interes lecțiile predate. Ei sînt hotărîți să aplice pe scară mai largă învățămintele căpătate cunoscînd că numai în felul acesta vor obține în anul 1955 producții sporite la toate culturile.

Florea Grigore
corespondent

Invățătura leninist-stalinistă despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare

Intemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și statului sovietic, V. I. Lenin, a dovedit în mod științific că întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare este o sarcină centrală a revoluției proletare. Experiența de aproape 40 de ani a Uniunii Sovietice a arătat pe deplin dreptatea învățăturii leniniste.

Lenin a văzut în problema țărănească problema aliatului proletariatului în lupta lui pentru cucerirea, menținerea și întărirea puterii.

In politica sa de întărirea alianței la sate după cucerirea puterii, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu I. V. Stalin a apărut cu strășnicie — împotriva tuturor dușmanilor leninismului și puterii sovietice — învățătura lui Lenin cu privire la necesitatea întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare. Intr-o serie întregă de articole și lucrări, I. V. Stalin a arătat cum trebuie aplicată în chip creator învățătura leninistă în problema alianței.

Explicînd conținutul învățăturii lui Lenin că țărănimea este ultima clasă capitalistă, Stalin a arătat că Lenin avea în vedere faptul că țărănimea se bazează pe proprietatea privată și mica producție de mărfuri. „Aceasta înseamnă — arată I. V. Stalin — că nouă nu ne trebuie orice alianță cu țărănimea,

ci numai o astfel de alianță care se bazează pe lupta împotriva elementelor capitaliste ale țărănimii”.

Pe baza planului cooperatist a lui Lenin, dezvoltat și îmbogățit de Stalin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a înlăptuit colectivizarea agriculturii. Înlăptuirea planului cooperatist a lui Lenin, colectivizarea agriculturii din U.R.S.S., au dus la o neasemuit de mare și grabnică înflorire a agriculturii sovietice.

Lenin a arătat calea care trebuia să o urmeze Partidul Comunist al Uniunii Sovietice față de țaranul mijlocăș. Politica de înțelegere cu țaranul mijlocăș, de alianță trainică cu el, a fost limpezită și făcută înțeleasă maselor de către Stalin. El a subliniat necesitatea de a-l ajuta pe țaranul mijlocăș să scape de șovăielile lui, de a-i arăta în practică avantajele cultivării pămîntului în comun.

Indicînd drept drum sigur al țărănimii muncitoare pe calea izbăvirii ei de sărăcie și mizerie, drumul socialist al muncii în comun, Stalin a combătut cu hotărîre toate acele abateri și denaturări de la linia dată de Lenin. Îndeosebi Stalin s-a ridicat împotriva acelor care încercau să înlocuiască munca politică de mase și respectarea cu strictețe a liberului consimțămînt, cu măsuri administrative, de constrîngere.

Biruința orînduirii colhoznice în

Uniunea Sovietică a însemnat o victorie de mare însemnătate, s-a realizat o transformare dintre cele mai adînci, care prin urmările sale este egală cu Revoluția din Octombrie 1917. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare s-a transformat în Uniunea Sovietică într-o forță măreață, de neînving, îndreptată spre continua întărire a puterii economice și de apărare a țării; ea servește asigurării satisfăcîtorii nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți sovietice.

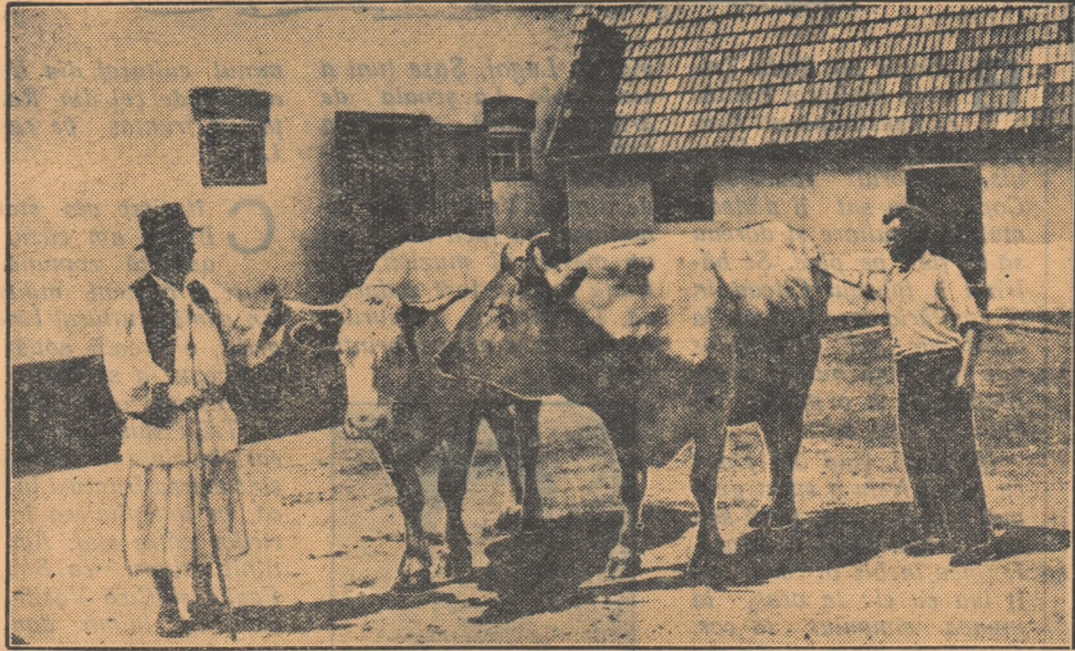
Partidul Muncitoresc Român se călăuzește neîncetat, în politica sa la sate, după măreața învățătură leninist-stalinistă, verificată de experiența istorică a P.C.U.S. și a statului sovietic. Partidul nostru știe că clasa muncitoare poate să construiască socialismul numai împreună cu cele mai largi mase ale țărănimii. Regimul nostru democrat popular are la temelie alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Pe cît de puternică este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pe atît este de puternic și regimul democrat popular. Așa cum stabilește plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, cheia întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare este aplicarea principiilor leniniste. In politica sa la sate partidul se sprijină pe țărănimea săracă, întărește neconținut

alianța trainică cu țărănimea mijlocășă; față de chiaburime, partidul duce o politică de îngrădire a posibilităților ei de exploatare, lăsîndu-i-se în același timp puțința de a-și desfășura activitatea în producție și de schimb. În condițiile statornicite de lege, și luîndu-se măsurile legale contra chiaburilor care sabotează.

Chezășia întăririi alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare este dezvoltarea neconținută a schimbului de produse între oraș și sat. In această privință un rol deosebit de mare îl are acțiunea de aprovizionare tot mai bună a cooperativelor, ca și sporirea achizițiilor, contractărilor și valorificărilor de produse agricole.

Călăuzindu-se după învățătura leninist-stalinistă, partidul nostru știe că socialismul trebuie construit nu numai la oraș ci și la sate. De aceea partidul îndrumă neîncetat țărănimea muncitoare să pășească pe drumul socialist al agriculturii, singurul în stare să-i asigure o viață cu adevărat îmbelșugată. Partidul nostru vede în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, chezașia înlăptuirii cu succes a tuturor sarcinilor economice și politice ale regimului democrat popular și a dezvoltării construcției socialismului în țara noastră.

Să încheiem cit mai multe contracte pentru livrarea produselor vegetale și animale

Iată în fotografie pe unul dintre țărani muncitori din comuna Săvirșin, raionul Lipova. El a venit să contracteze cu cooperativa 2 boi, angajându-se să-i predea de calitate extragrasă.

„Cred că îmi veți aduce mulțumiri pentru sfatul pe care vi l-am dat”

Prin anul 1945 a venit în satul nostru un inginer. Venise să ne propună să introducem pe lângă gospodăriile noastre o nouă cultură: bumbacul. Printre cei cițioa țărani muncitori care au început a cultiva bumbac, așa mai mult de încercare, am fost și eu. La început n-a fost tocmai ușor fiindcă nu mai cultivasem bumbac. Mă țineam însă cu hotărâre de sfaturile inginerului de la raion și pînă la sfîrșit am izbutit să mă număr printre fruntașii satului. Dar scrisoarea de față n-am întocmit-o ca să mă laud. Am făcut-o ca să vă împărtășesc și vouă din experiența mea, să vă arăt cum am reușit să obțin de pe un ha. 1.200 kg. bumbac, din care 910 kg. de calitate superioară și restul de calitate II-a.

In vara anului 1953 am

executat dezmiriștitul cu plugul, apoi am făcut arătură adîncă cu tractorul la 27 cm. In primăvara anului 1954 am grăpat de 3 ori cu grapa înainte de a începe semănatul. Semănatul l-am făcut cu semănătoarea după indicațiile date de către inginerul de la raionul Caracal. Am făcut la timpul potrivit răritul, apoi 6 prașile, ciupitul și cîrnitul.

Bumbacul obținut l-am contractat cu stația de egrenat din Corabia. Am primit pentru bumbacul predat 12.000 lei din care mi-am achitat impozitul la zi, mi-am cumpărat o căruță care m-a costat 1.300 lei, o pereche de boi din Moldova cu 7.000 lei, iar cu o parte din restul banilor am ridicat de la cooperativa 10.500 kg. bumbac fire și metrajul ce mi s-a convenit. Și sînt convins că așa

cum am putut eu să obțin asemenea rezultate poate fiecare dintre voi. Acum s-ar putea ca mulți să nu aibă curajul să înceapă a cultiva o plantă cu care nu sînt încă obișnuiți. Eu vă sfătuiesc însă să încercați cu încredere. Iar atunci cînd veți avea unele greutăți să nu dați înapoi, să cereți ajutorul inginerului care vă vizitează adesea, al tehnicienilor de la raion care vi-l vor da cu plăcere. Și așa veți să vă stăm de vorbă după ce veți culege roadele. Cred că atunci îmi veți aduce numai mulțumiri pentru sfatul pe care vi l-am dat și pe care l-am primit și eu la rîndul meu de la alții.

Andrei Baidac
țărani muncitor,
comuna Studina,
raionul Caracal

Cîștigul lui Vasile Noroce

De cîțiva ani, încoace, prin părțile noastre a început să se cultive și sfeclă de zahăr pentru sămînță. Mulți dintre cultivatori au căpătat de acum o experiență înaintată obținînd rezultate cu care ne putem mindri. Noroce Vasile este unul dintre aceștia. Anul acesta, de pildă, de pe pămîntul cultivat cu sfeclă de zahăr el a obținut roade care au întrecut cu mult pe cele ale anilor trecuți. Urmînd îndemnul științei Noroce Vasile a reușit să obțină de pe 20 ari 20.000 butași de sfeclă, iar de pe 80 ari 1.700 kg. sămînță de sfeclă de zahăr. Ca răs-

plată a muncii sale a primit de la întreprinderea S.I.S.A. (selecționarea și înmulțirea semințelor agricole) cu care a contractat sfeclă, 14.200 lei, 50 kg. zahăr gratuit și a avut diferite avantaje. Am aflat că Noroce a folosit chibzuit banii primiți, luîndu-și pentru gospodărie lucruri folositoare. Prin comerțul de întîmpinare și-a cumpărat o mașină de cusut, haine pentru copii și pentru nevastă, iar acum vrea să-și cumpere o vacă cu lapte.

Acesta este cîștigul lui Noroce Vasile. Dar ca el în comuna noastră mai sînt mulți oameni harnici care acum, ca

și pe viitor, sînt hotărîți să muncească pămîntul cu chibzuință, pentru a-i zmulge roade cît mai bogate. Iar Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea sfeclei de zahăr, apărută de curînd, le-a întărit mai mult încrederea în sprijinul dat de guvern și partid. Marile avantaje prevăzute în Hotărîre vor face ca în comuna noastră, ca și în toate comunele patriei, să crească simțitor producția sfeclei de zahăr.

Arădoie Vasile
referent agricol din comuna
Podoleni, Regiunea Bacău

Crescătorii de animale din Petrova

Dis de dimineață, Sofronici Ion, bun crescător de animale din Petrova, raionul Vișeu, a luat cele două vaci pe care le îngrijea de multă vreme, le-a legat de căruță și a plecat cu ele spre tîrgul din comuna Leordina. Aici s-a întîlnit cu Dohățau Ioan, Petrovan Gavrilă, Bud Ionaș și alți consăteni de-ai lui, crescători de animale. Au venit să vîndă vitele organelor de stat și cooperatiste care erau prin tîrg. In ziua aceea, aceștia au cumpărat numai de la vrednicii crescători de animale din Petrova,

24 de vaci și 15 tăurași din rasa Schwitz, pentru a extinde și în alte regiuni creșterea acestor rase. Iar țărani muncitori din Petrova au fost nespuse de mulțumiți de prețurile avantajoase pe care le-au primit. Sofronici I. de pildă, pentru cele două vaci vîndute a primit 7.300 lei, Dohățau Ioan pe o singură vacă 4.000 lei etc.

I. Petria
corespondent

In asociație vor cîștiga și mai mult

De cîte ori se gîndea mătușa Valeria Manole la recolta de sfeclă de zahăr obținută în toamna aceasta, îi venea să apuce cîmpii de ciudă, nu altceva... „Cine m-a făcut oare să n-ascult de sfaturile celor mai învățați care mă îndemnau ba să fac prașitul la vreme, ba să îngraș bine pămîntul?” Așa se întrebă adeseori mătușa Valeria. Iar cînd își mai aducea aminte și de rezultatul muncii întovărășitului Gogu Călinescu, numai ce mi-ți începea să-l ia la rost chiar pe feciorul ei:

— Apoi bine dragă Niculae, — îi spuse într-o zi, după ce a predat sfeclă — cum se poate una ca asta? Noi n-am strîns decît 3.800 kg. sfeclă de pe pogon, pe cînd Gogu vreo 16.000 kg. tot de pe un pogon. Noi n-am primit decît vreo 300 lei, 8 kg. zahăr și 11 m. țesături, iar el 5.800 lei, 96 kg. zahăr, 45 m. țesături, 5.000 kg. borhot și altele.

— Și ce te mai miri atît de Călinescu? Așa muncesc întovărășii.

Și iată că într-o bună zi Valeria Manole și Niculae au plecat la sfatul popular cu o hîrtie. Era cererea de înscriere în asociația pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Se împlineau cam vreo trei săptămîni de cînd la cîminul cultural ne citise și se discutase pînă tîrziu Hotărîrea privind noul sistem de contractare a sfeclei de zahăr. Atunci, printre primii și-a spus dorința de a cultiva sfeclă de zahăr numai după știință și Valeria Manole. „Și nu singură ca pînă acum, ci în asociație” — completă Valeria vorbele sale. Dar în ziua aceea și în gîndurile țărănilor muncitori Ion Miercure, Alexandru Cioc, Vasile Neagu, Tudora Petre și a încă vreo zece cultivatori se înfiripă dorința de a se uni în asociație.

Apoi, în zilele care au urmat de atunci, comunistii și deputații Găman Maria, Arădoie Vasile, Costruș Elena și alții au lămurit țărănilor muncitori din Dragomirești o seamă de lucruri în legătură cu noile înlesniri privind contractarea sfeclei de zahăr. Hotărîrea prevede — le-au spus deputații — că acei cultivatori care se unesc în asociație vor primi gratuit cîte 70 kg. zahăr, în loc de 50 kg., pentru fiecare 10 tone sfeclă predată. Vor mai primi 25 kg. sămînță de sfeclă selecționată pentru fiecare hectar contractat, îngrășăminte chimice cu reducere de 50 la sută din preț, cîte 3.500 kg. borhot de fiecare 10 tone sfeclă predată.

Iată pentru ce țărani muncitori din Dragomirești, regiunea București, s-au hotărît să facă în fiecare din cele trei sate ale comunei cîte o asociație.

Zilele trecute cei din Dragomirești Vale s-au strîns la sfatul popular să inaugureze ei mai întîi asociația. După ce au semnat contractul pe timp de 3 ani, și-au ales ca președinte pe harnicul Vasile Neagu.

Veronica Drăgușanu

De curînd, în comuna Tăturu din raionul Călărași, a luat ființă o asociație de producție agricolă pentru cultivarea bumbacului.

In fotografie vedem pe unul dintre membrii asociației semnînd actul de constituire.

Țăranii muncitori din comuna Ilva Mică, raionul Năsăud, se mindresc cu noua lor școală, construită prin autoimpunere. Fotografia ne arată un grup de școlari în timpul recreației în curtea noii școli.

Ce înseamnă să fii tinăr

Să fii tinăr — înseamnă să crești
Ne-ncetat mai mult și mai bine,
Ne-ncetat să pornească din tine
Către lume deschise ferești.

Să fii tinăr — înseamnă să tinzi
Către zarea cea fără de pată
Și să nu schilodești vreodată
Adevărul, în strimbe oglinzi.

Să fii tinăr — înseamnă să simți
Unde-s marile, dreptele căi,
Și să intri în lupte fierbinți
Impreună cu semenii tăi.

Să fii tinăr — înseamnă să-ți placă
Luna mai, firul ierbii cel nou,
Și în stinca de munte, posacă,
Să stirnești omenescul ecou.

Să fii tinăr — înseamnă să suferi
Pentru tot ce mai singeră încă
Și să salți viitorul pe umeri
Cu putere și patimă-adîncă.

Să fii tinăr — înseamnă să scaperi
Ca văpaia nestinsă în vînt,
Steagul păcii să-l pui și să-l aperi
Pe reduta acestui pămînt.

NINA CASSIAN

S-a întîmplat într-o zi în satul Slobozia Botești de prin părțile Galațiului. Doi tineri își povesteau atîtea de parcă nu s-ar fi văzut de cînd lumea. Și totuși era numai un an de cînd se despărțiseră. — Acum Anghel, cîștig peste 700 lei pe lună. Avem, acolo la șantier, cămin, cantină și multe altele. Și unde mai pui că meseria mi-l dragă, că munca mea ajută oamenilor, păcii.

Anghel stătea mirat și-l asculta. Nu-l venea să creadă că tînărul din fața lui e Toader Ștefan, acela care părăsise comuna în urmă cu un an. Era tare chipeș.

Seara, după ce s-au despărțit, tînărul Anghel Pătrașcu se și hotărîse. Va merge la oraș și va urma școala S.F.U. Cîrînd, va fi și el mulțumit de munca sa. Va fi un

Din sat — în uzine, pe șantiere

sprijin părinților. Știa bine că bătrînii îi așteaptă ajutorul.

...A trecut aproape un an. Anghel e acum zidar pe unul din șantierele Capitalei. Într-o zi, doi flăcăi, să tot fi avut fiecare cîte 18 ani, veniră la maistrul Stoica Oprea. El era șeful brigăzii.

— Sîntem veniți de la școala S.F.U.-Buftea. Am fost trimiși să lucrăm pe șantierul de aici.

Lui Stoica îi plăcuse cei doi tineri. Păreau dezghețați. Din ziua aceea îi luă în brigada sa.

Cu Anghel Pătrașcu, noii veniți, s-au împrietenit repede. Il legau vîrsta apropiată, zilele slujniciei la boieri și mlizeria de acolo, îi lega dorința de a fi de folos țării, dorința de a duce un trai mai bun. Echipa formată din Anghel, Sandu

Un tînăr din Babșa

Băiatul lui Radu Tri-fu în copilărie era tare neastîmpărat. N-avea nici 10 ani cînd devenise „tartorul” răutăților. Copiii din sat îi dădeau multă ascultare și doreau să-i fie pe plac. Și bătrînii îl iubeau. Citeau în el copilăria lor. Vedeau la acest mic „șef” al copiilor din sat, nu numai neastîmpăr, ci și o minte vi-oaie.

Într-o zi, cînd din joaca cu copiii Nelu a spart geamul unui vecin, taică-său nu l-a mai lăsat pe afară. Il ținea închis în casă, sau îl lua cu el: la oraș, la munca cîmpului, la cor. Căci Tri-fu era unul din coriștii satului. Iar corul din Babșa are o tradiție de peste 70 de ani. Și orînd, nevrînd „tartorul” răutăților s-a văzut corist. Avînd vocea subțire cînta alături de fete. La sopran. Cu timpul, Nelu îndrăgise corul și se liniștise. Mulți îi spuneau acum „fetița băiat”.

După vreo trei ani, pe cînd era în ultima clasă, veni la el învățătorul Goilă. Acesta era și dirijorul corului. Văzuse în Nelu atît talent și dragoste pentru muzică încît se hotărîse să-l învețe tainele notelor muzicale. Curînd, Radu Ion deveni dirijorul corului școlar. La una din serbările de sfîrșit de an a avut și primul său succes. „A fost cel mai mare succes al meu — spune acum Radu. Eram atît de emoționat încît după ce s-a tras cortina am izbucnit în plîns” Poate că are dreptate, căci acest prim succes l-a legat foarte mult de muzică, de munca cultural-artistică.

Acum s-au scurs. Copilul de odinioară e astăzi un vrednic utemist. Într-o zi, prin toamna anului trecut, fu che-

mat la Lugoj. Șase luni a stat acolo. La școala de artă populară, pe care a urmat-o în acest timp, profesorul Stan s-a ținut scai de dînsul. Vroia cu tot dinadinsul să facă din băiat un meșter al muzicii. Și truda lui n-a fost zadarnică. La sfîrșitul cursurilor elevul său a fost printre premianți.

Cînd s-a întors în comună, Ion Radu a început pregătirea corului pentru concurs. Tineri și vîrstnici, femei și copii erau prezenți seară de seară la căminul cultural. „Sîntem în urmă cu repetițiile. De aceea un mic efort și vom izbuti să-i ajungem pe frunțași. Sîntem doar bășbeni și avem tradiție...”, erau vorbele pe care le spunea Radu atunci cînd vreunul se arăta oboșit. Roadele acestei munci s-au văzut mai tîrziu cînd corul din Babșa a luat premiul întîi pe regiunea Timișoara.

În timpul acesta Ion Radu nu și-a uitat nici de celelalte sarcini. Ca director al căminului cultural a dus mereu o susținută muncă cultural-politică. Cu Nagy Mihail din Ghizela, Stanciu din Paniova sau Vinchici Aurel din Isiași, cu toții directori de cămine culturale, Ion Radu a avut dese schimburi de experiență. De la fiecare a învățat cîte ceva. Astăzi, că-

minul cultural din Babșa, alături de cel din Racovița, e fruntaș pe raionul Lugoj.

Cît timp am stat în Babșa am văzut în această comună lucruri și oameni minunați. Un cămin cultural bine îngrijit, o școală nouă care a început a se înălța. Am întîlnit aici oameni ca Subu Tri-fu sau Racovița Ion care în viața de toate zilele sînt mereu frunțași în muncă, în îndeplinirea îndatoririlor către stat. Am întîlnit tineri ca Săveanu Vasile și Cică Vasile care cu dragă inimă dau ajutor la ridicarea altora. Primul e secretarul organizației de bază U.T.M., al doilea e învățător. Am mai găsit aici pe Subu Moise care cu toți cei aproape 50 de ani, mai este încă corist. Iar tatăl lui Radu Ion, moș Radu Tri-fu, se pricepe de minune să cînte la balalaică.

Cînd am plecat din Babșa, însoțit fiind de Ion Radu care avea treburi pe la Lugoj, doi tineri i se adresară: „Să vii mai repede, căci diseară avem repetiție”. Pe drum aștai de la Radu că în seara aceea echipa de teatru repetă piesa lui Vasile Alecsandri „Piatra din casă”. Și poate și de data aceasta vor fi printre frunțași la concursul echipelor de teatru.

M-am despărțit de acest tînăr și încă îmi mai stăruie în minte figura lui Mărunțel de stat, cu energie deosebită, astăzi el e mîndria satului. Așa îi spun acum acei car cu ani în urmă îl știau ca „tartorul răutăților”. Un tînăr ca oricare altul. Un tînăr din popor, care muncește pentru popor, pe pieptul căruia strălucește ustăzi răsplata eforturilor sale: „Medalia Muncii”.

L. Bobocca

trimis în comuna natală, în Glo-deanu Sărat din raionul Mizil.

Am întîlnit pe șantierul acesta zeci de tineri: dulgheri, zidari, fierari sau betonieri. Am văzut aici pe fierarul fruntaș în producție Ghinea Marin. E tot fiu de țaran. Pînă nu de mult era muncitor necalificat, iar astăzi e unul din frunțașii șantierului. Cîștigă aproape 800 de lei pe lună.

Povestea acestor tineri e asemă-nătoare cu a multor altora. La toate birourile raionale de recrutare și repartizare a forțelor de muncă, din întreaga țară, vin lunar mii de tineri care sînt trimiși la școlile S.F.U. sau spre diferite șantiere, uzine sau mine. Aici au toate posibilitățile de a deveni buni meseriași. Ei sînt cadrele de mîine, cadrele de nădejde.

Liviu Șerbu

ÎNTR-UN SAT GRUZIN

Din vremurile cele mai îndepărtate locuitorii satului Akura din raionul Telavi (R.S.S. Gruzină) se ocupă cu cultura viței de vie.

— Pământul nostru, — spun bătrînii satului, — a fost întotdeauna darnic, dar atîția struguri cît dobindim noi acum n-am mai văzut de cînd ne știm.

Anul trecut recolta mijlocie din viile colhozului „Moșinave”, care a fost organizat în satul Akura, s-a ridicat la 8.550 kg. de struguri la ha., iar în acest an peste 9.200 kg. la ha. Colhoznicii fruntași au obținut anul acesta și peste 11.000 kg de struguri la ha., iar șeful de echipă Abcîhrîșvilî a strîns în mijlociu cîte 14.430 kg. de struguri la ha. Viticultura dă cele mai de seamă venituri colhozului „Moșinave”. Anul acesta venitul global al colhozului de pe urma viticulturii se va ridica la peste 7 milioane ruble. Crește totodată și bunăstarea colhoznicilor, care obțin venituri mari pentru zilele-muncă făcute în colhoz și duc o viață îmbelșugată. În ajutorul puterii de rodire a pămîntului, a experienței bătrînilor și a muncii sîrguincioase a viticulturilor au fost puse toate realizările științei agronomice, mașinile S.M.T.-ului Felavskaia, aviația agricolă și puterea energiei electrice. Satul Akura este complet electricizat. În producția colhoznică funcționează 38 de motoare electrice.

— Cel mai de seamă factor al sporirii recoltei de struguri, — spune președintele colhozului, S. Paatașvili, Erou al Muncii Socialiste, — îl constituie întreținerea cu mijloace mecanizate a viilor.

În toamna aceasta colhozul a arat viile la adîncimea de 18—20 cm., iar la primăvară se va face o

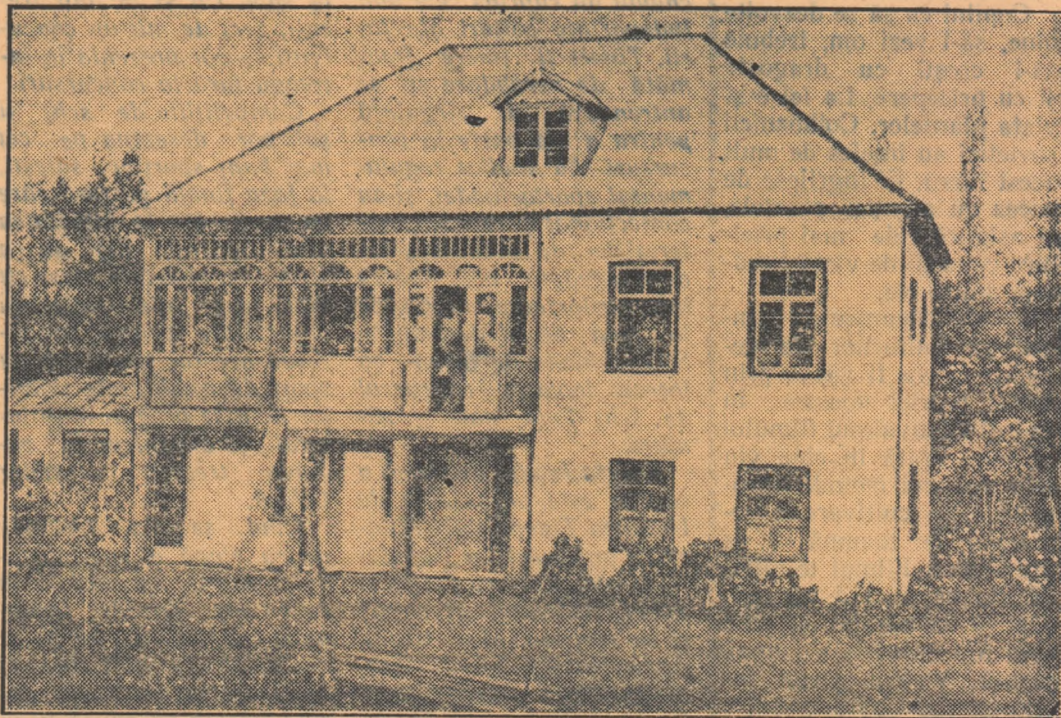
nouă arătură la adîncimea de 15—18 cm. Aceasta contribuie la strîngerea unei cantități mai mari de umezeală în sol și la lupta cu mai bune rezultate împotriva buruienilor. Înainte de a ara, colhoznicii au introdus în pămînt îngrășăminte organice. Ei au săpat pămîntul pe rînduri și au acoperit tulpinile cu pămînt pînă la înălțimea de aproape 20 cm. Acest mușuroit ferește vița de gerurile iernii.

Viticultorii din satul Akura aplică diferite metode agrotehnice pentru sporirea recoltei de struguri. Primăvara ei retează vița atunci cînd o leagă de araci, înlătură 2—3 frunze de lingă flori (ciorchine) pentru ca să pătrundă mai mult aer aici și să se facă mai bine polenizarea. Se aplică, de asemenea, regulile agrotehnice înaintate la întreținerea pepinierei colhozului, care ocupă o suprafață de 2 ha. De aci se asigură butașii necesari pentru sădirea de noi vii și pentru nevoile populației din împrejurimi. În ajutorul viticulturilor vine aviația agricolă, care împrăștie peste vii pucioasă, ferindu-le de boli și de dăunători.

Strugurii sînt pîndiți de mulți dușmani. Unul din aceștia este putregaiul boabelor, care este în stare să distrugă pînă la jumătate din recoltă. Împotriva putregaiului colhoznicii stropesc în perioada de coacere toate plantațiile cu o soluție de 2 la sută sulfat de cupru.

— Noi luptăm, — a spus colhoznicul M. Nuțubidje, Erou al Muncii Socialiste, — pentru a obține în anul viitor o recoltă și mai îmbelșugată decît cea din anul acesta. Și temeliele acestei recolte le punem de pe acum.

A. ERIVANSCHI

Casa nouă a colhoznicului Veli Veliev din colhozul „Nizami” (R.S.S. Azerbaidjană), care va fi în curînd terminată.

DESERVIREA MEDICALĂ A POPULAȚIEI RURALE

Anul acesta pentru a asigura o cît mai bună asistență medicală oamenilor muncii din agricultură și familiilor lor, guvernul R.S.S. Bielorusse a hotărît construirea a noi centre sanitare moderne. Se vor construi 46 spitale, 8 policlinici, 2 sanatorii și numeroase farmacii.

În prezent, în toate satele bielorusse se găsesc puncte sanitare deservite de personal specializat, iar în raza fiecărui soviet sătesc există cîte o instituție medicală. Spitalele raionale, adevărate centre de asistență medicală calificată, și-au mărit numărul paturilor de 2,5 ori. Aceste spitale sînt înzestrate cu laboratoare chimice, aparate Roentgen și cabinete de fizioterapie.

Cheltuielile pentru ocrotirea sănătății publice sînt acum de 2 ori mai mari decît în 1940.

Puterea exemplului

Plini de bucurie, cu cunoștințele îmbogățite, s-au întors acasă de la Moscova colhoznicii din artelul agricol „Nizami”, din R.S.S. Azerbaidjană, care au vizitat vreme de aproape 2 săptămîni pavilioanele Expoziției Agricole Unionale. Printre aceștia s-au aflat președintele colhozului, Mamed Aliev, agronomul Magheram Zeinalov, zootehnicianul Tavdîh Niftaliev, șeful brigăzii viticole, Șamil Mamedov.

După vizitarea expoziției, membrii colhozului „Nizami” s-au uitat cu alți ochi la satul lor, la clădirile obștești și la multe clădiri din colhoz.

— Avem multe de făcut ca să ne împodobim și mai mult viața, le-a spus la întoarcere președintele colhozului însoțitorilor săi.

În scurt timp el, împreună cu ceilalți vizitatori ai expoziției au trecut la un plan de reorganizare și de reconstrucție a unor ramuri de gospodărie, ținîndu-se seama de experiența participanților la expoziție. Acest plan a fost analizat într-o adunare generală a colhoznicilor și aprobat în unanimitate. Au trecut numai patru luni din ziua în care s-au întors colhoznicii de la expoziție. Dar cum și-a schimbat înfățișarea în acest timp satul și cîte prefaceri s-au mai petrecut pe ogoare și în vii!

Colhoznicii au construit un nou local pentru comitetul de conducere al colhozului, o nouă școală, o altă magazie pentru cereale și alte grajduri. Clădirile acestea noi nu mai arată nici pe departe ca acele dinainte. Folosind experiența participanților la expoziție, colhoznicii au

construit în noul local al comitetului de conducere al colhozului, un cabinet agrotehnic, un cabinet zootehnic, o sală de ședințe și cîteva camere pentru munca politică de masă. În noile grajduri de vite s-au instalat adăpători automate și aparate pentru mulsul electric al vacilor.

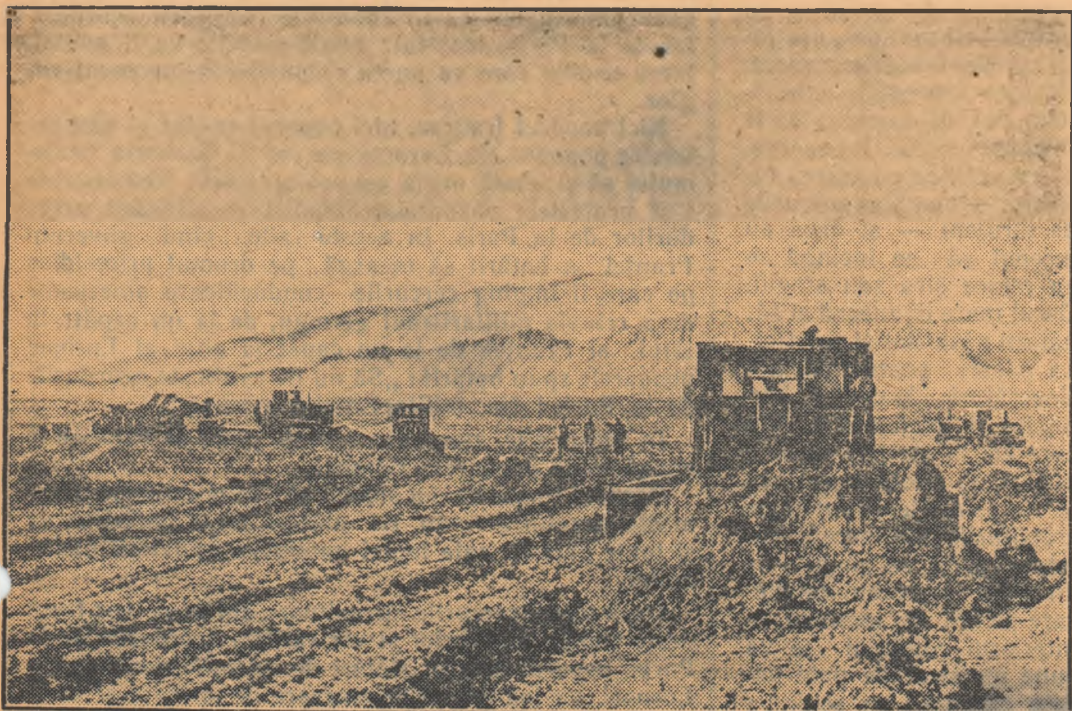
Experiența participanților la expoziție a fost folosită pe scară largă și pe ogoarele colhozului. Potrivit înțelegerii cu directorul S.M.T.-ului Taz, Bașir Abdîiev, pămîntul rezervat culturilor de bumbac a fost arat la adîncimea de 35—40 cm., în loc de 27 cm., cum s-a arat anul trecut.

În afară de aceasta, după pilda colhozului „Voroșilov” din Uzbekistan, colhoznicii au scos pe ogoare mult mai multe îngrășăminte decît anul trecut. Agronomul Magheram Zeinalov a elaborat pe baza celor văzute la Expoziția Agricolă Unională un întreg sistem de măsuri pentru buna întreținere a viilor, în urma cărora colhoznicii nădăjduiesc să obțină în anul viitor o recoltă mai mare de struguri.

S-au însămînțat mult mai repede ca de obicei cele 600 ha. cu grîu de toamnă. Oile au fost duse din timp pe pășunile de iarnă. Față de anul trecut, turma de oi a crescut de 2 ori, numărînd acum 12.000 de capete.

În aceste zile de iarnă colhoznicii din artelul agricol „Nizami” continuă lucrările de înfrumusețare a satului lor. Ei sînt hotărîți să creieze toate condițiile pentru înflorirea continuă a colhozului lor.

V. STAȘEVSKI

Lucrările de nivelare ale pămîntului valorificat de curînd în colhozul „Molotov” din raionul Kurgan-Tiubi (R.S.S. Tadjică). Aici se vor face culturi de bumbac.

Festivalul filmului la sate

Un film cu prețioase învățăminte

Copilul ca să se dezvolte bine, să-l vezi om, trebuie să-l crești cu dragoste și cu pricepere. La fel e și viața plantelor. Colhoznicii sovietici au înțeles de mult acest lucru. Ei îngrijesc de aceea cu atenție plantele, și asigură cele mai prielnice condiții de viață fiecăreia dintre ele.

Filmul documentar „Îngrijirea culturilor de cereale” ce va fi văzut prin satele patriei noastre în cadrul Festivalului filmului la sate, arată în chip viu cele mai noi metode agrotehnice de cultivare a cerealelor de toamnă și de primăvară. Filmul te plimbă din clipa când sămânța e pusă în pământ și pînă cînd din ea răsare o nouă plantă. Vedem rostul însemnat al parazitărilor ocrotitoare, apoi al șanțurilor de scurgere atunci cînd se ivește primejdia prea marii umezeli.

Vizionînd acest film ne dăm mai bine seama cît ajută plantelor îngrășămintele, grăpatul, tăvălugirea. Vedem în acest film și pe vrăjmașii culturilor agricole — buruienile și insectele de cîmp — ca și metodele de nimicire a lor. Vara, cînd spicele se apleacă sub greutatea grăunțelor, începe strînsul recoltelor bogate, răsplată a muncii făcută cu dragoste și cu sprijinul necontenit al științei.

Spartachiada de iarnă a satelor

Sintem în ajunul deschiderii spartachiadei de iarnă a satelor. Vestea și pregătirile legate de spartachiada au cuprins cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Tineri și tinere freamătă de nerăbdare și se antrenează cu sîrguință pentru a lua parte la concursuri. Au studiat regulamentul spartachiadei, și-au confecționat și revizuit materialele de concurs și acum așteaptă deschiderea întrecerilor care vor începe în ziua de 24 decembrie. Spartachiada de iarnă va întruni laolaltă concursul de schi, fond, șah și săniuțe.

Spartachiada de iarnă a satelor este organizată de Uniunea Tineretului Muncitor, împreună cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport, Asociația „Recolta” și cu sprijinul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, instituțiilor și organizațiilor care duc munca în domeniul culturii fizice și

sportului la sate. Spartachiada s-a bucurat de o intensă popularizare în rîndul tineretului muncitor de la sate. Ca și în anii trecuți, zeci de mii de concurenți se vor prezenta în întreaga țară la concursuri.

Competițiile de schi și șah vor desemna pe cei mai buni sportivi sătești, la faza finală pe țărănimii muncitoare pentru practicarea acestui sport. Acest sport dă posibilitate tinerilor de a se pregăti multilateral și organizat în vederea trecerii normelor G.M.A.

Cînd se va deschide prima etapă a spartachiadei, tinerii sportivi de la sate vor dovedi temeinicia pregătirii lor și se vor avînta cu mult curaj și încredere în întreceri, dorînd fiecare să aducă titlul de campion în satul lui.

Pregătiri pentru concurs

Dacă spui de membrii echipei de teatru a căminului cultural din Poiana de Sus, raionul Brănești, că numără filele din calendar, poate că mulți n-o să te creadă. Dar așa este. Nerăbdarea cu care așteaptă ei clipa cînd se vor urca pe scenă spre a arăta la concurs roadele străduințelor și talentelor lor, îi face să numere mereu zilele ce îi despart de data întrecerii. Cu luare aminte studiază interpretii, tineri

și bătrîni, fiecare rol din piesele: „In vizită”, „Drumul spre belșug” și „O noapte furtunoasă”.

Duodie scena căminului cultural tot mai des în Poiana de Sus, căci cu aceeași însuflețire și brigada artistică de agitație se pregătește cu jocurile țigănești, precum și cele locale, ca „Susatul”, „Ațica”, „Rustemul”, cu recitări și cîntece de soliști.

Titi Nicolescu
corespondent

Cum să îngrijim animalele în timpul iernii

În lunile de iarnă buna întreținere a animalelor trebuie să fie una din ocupațiile principale ale țărănilor muncitori. Scopul acestei îngrijiri este de a scoate animalele din iarnă sănătoase și viguroase, pentru ca muncile agricole de primăvară și lătarile (care au loc de obicei primăvara) să se desfășoare în bune condițiuni.

Una din grijile de seamă ce trebuie date în acest timp animalelor este adăpostirea lor. Adăpostirea vitelor într-un grajd curat, cu un așternut călduros, are o deosebită importanță în creșterea producției zootehnice. Pe lângă faptul că un adăpost bun ferește animalele de boli, el contribuie și la o economie de furaje, fiindcă într-un adăpost friguros, animalul este nevoit să consume o cantitate mai mare de furaje pentru a-și menține temperatura normală a corpului.

O bună hrană a animalelor are, de asemenea, mare însemnătate. Ea trebuie făcută cu furaje de calitate, dar în același timp și bine pregătite. Pregătirea lor constă în tocare, saramurare, opărire sau tratare cu var. Grăunțele trebuie și ele uruite înainte de a fi date ca hrană, iar furajele

apoase (sfecla, morcovii, cartofii) se vor toca sau fierbe și apoi se vor amesteca cu tărîțe sau tocătură de paie. În acest scop pot fi folosite tocătorile de furaje cu care au fost înzestratate comunele. Hranirea animalelor trebuie făcută cu furaje cît mai diferite. De asemenea, este necesar ca animalele să aibă în ieșle bulgări de sare pe care să-i lingă după dorință. În timpul iernării animalele mai au nevoie să fie adăpate de cel puțin 3 ori pe zi, iar apa să fie la temperatura din grajd și nicidecum rece. Folosind apă rece, animalele se pot îmbolnăvi și cele pline chiar pot lepăda. De aceea, în grajduri este bine să se instaleze butoaie cu apă din care vitele se vor adăpa după ce apa se va încălzi puțin.

Îngrijirea corporală a animalelor este o altă lucrare principală pe timp de iarnă. Nu trebuie uitat că „buna curățire a animalelor este o a doua hrană a acestora”. De aceea, zilnic se vor curăța vitele cu ajutorul periei și țesalei.

O grijă de seamă este și scoaterea, aproape în fiecare zi, a animalelor la aer și plimbarea lor cel puțin 2—3 ore, timp în care se face curățenia adăpostului.

Tot în această perioadă mai trebuie să ferim animalele de îmbolnăvirile cauzate de timpul rece și ploios. Noroiul și umezeala, de pildă, înlesnesc ivirea la cai a unei boli grave a picioarelor, numită ariceală. Pentru a feri însă caii de această boală, după fiecare drum, înainte de a-i băga în grajd, trebuie să le ștergem picioarele de noroi și să le uscăm cu grijă. Apoi așternutul din grajd se va primeni cît mai des, așa încît să fie totdeauna uscat. Furajele mucegăite date vitelor pot, de asemenea, să le îmbolnăvească. De aceea, se va verifica păstrarea furajelor — mai ales stogurile de strujeni — și dacă au început să se încălzească se va refăce șira sau stogul. Gerul mare dăunează și sănătății păsărilor și porcilor. La păsări poate pricinul degerături ale crestei, bărbuțelor și picioarelor, din care cauză ele nici nu mai ouă. Este necesar deci ca să fie astupate cu lut toate crăpăturile din pereții cotețelor și să se pună vite un strat de coceni pe fiecare perete. De asemenea, în interiorul cotețului se va pune un strat de paie uscate care se va schimba odată pe săptămîină și chiar mai des.

Dr. C. MIHĂILESCU

Popoarele Franței și Angliei cer să se respecte tratatele cu Uniunea Sovietică

De curînd, ziarele au publicat Notele guvernului sovietic către guvernele Franței și Angliei, privitoare la tratatele de alianță și asistență mutuală încheiate între Uniunea Sovietică și statele mai sus amintite.

În decembrie 1944, cînd Uniunea Sovietică și celelalte puteri aliate dădeau lovituri zdrobitoare militarismului german, între Franța și Uniunea Sovietică a fost încheiat un tratat de alianță și asistență mutuală. Ce cuprindea acest tratat? În primul rînd el prevedea ca ambele state — Franța și Uniunea Sovietică — să ia „toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și de a împiedeca asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei”. Totodată tratatul obligă cele două state „să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nicio coaliție îndreptată împotriva uneia dintre înaltele părți contractante”.

Deci lucrurile sînt cît se poate de limpezi. Numai că, actualii guvernanți ai Franței, dovedesc prin fapte că nesocotesc acest tratat. Ei uită ceea ce nu va putea să uite vreodată poporul francez: că Franța a fost salvată din ghiarele hitlerismului, în primul rînd de Uniunea Sovietică.

După cum dovedesc faptele, la ordinele imperialiștilor americani, guvernării Franței nesocotind tratatul franco-sovietic, nesocotind voința poporului francez, se silesc din răsuputeri să pună pe picioare acordurile de la Paris, să înarmeze pînă în dinți militarismul german, pentru a fi din nou prădate popoarele Europei.

Poporul francez nu poate să uite că în cursul unui veac drumul singeros al militarismului german a trecut întotdeauna prin Franța. Poporul Franței și toate popoarele Europei își dau pe deplin seama că a da friu liber militarismului german, înseamnă a deschide calea unui nou măcel în Europa.

Graba cu care se silește guvernul francez să ratifice acordurile de la Paris dovedește că cercurile cirmuitoare ale Franței socotesc tratatul franco-sovietic un simplu petec de hîrtie. Pentru acest fapt guvernul sovietic a ținut să arate guvernului francez că ratificarea acordurilor de la Paris va desființa dintr-o singură ștersătură de condei tratatul franco-sovietic. Și, așa cum arată Nota guvernului sovietic, răspunderea pentru acest lucru o poartă în întregime guvernul francez. De acest lucru își dă pe deplin seama poporul Franței. De curînd, un cunoscut jurist francez scria: „Aprobind acordurile de la Paris, noi ne ștergem cu propria noastră mină de pe lista marilor puteri”.

Așa cum au dovedit faptele, așa cum reiese din recenta Notă a guvernului sovietic adresată guvernului Angliei, cercurile cirmuitoare engleze duc aceeași politică de reinviere a militarismului german, încălcînd astfel prevederile tratatului anglo-sovietic care arată că atît Anglia cît și Uniunea Sovietică vor lua toate măsurile pentru a face cu neputință „repetarea agresiunii și încălcarea păcii de către Germania”...

În anul 1942, cînd a fost încheiat tratatul anglo-sovietic, cei mai buni fii ai poporului englez luptau alături de vitezele oști sovietice, pentru a înfrînge dușmanul comun al popoarelor, militarismul german. Se vede treaba însă că guvernul englez nesocotește acest lucru și merge pe drumul sprijinirii și refacerii militarismului german. Guvernul sovietic avertizează guvernul Angliei că în condițiile ratificării acordurilor de la Paris, tratatul anglo-sovietic va fi anulat, lucru pentru care va purta răspunderea guvernul englez.

Nici poporul francez, nici poporul englez și nici celelalte popoare ale Europei nu vor ca barbaria nazismului să-și abată urgia asupra omenirii. Nenumărate sînt protestele popoarelor împotriva ratificării acordurilor de la Paris. În aceste zile, cînd guvernul Franței a hotărît să meargă pe drumul primejdios pe care îl împing cercurile conducătoare americane de a reinvia militarismul german, de la un capăt la altul al Franței, de la un capăt la altul al Europei popoarele spun hotărît: „Să nu fie ratificate acordurile de la Paris! Nu, militarismului german”.

În aceste zile, asemenea cuvinte pline de hotărîre le strigă toate popoarele Europei.

Poporul român care a suferit atît de mult de pe urma militarismului german, își alătură toată hotărîrea sa și toate puterile sale luptei împotriva reinvierii nazismului.

Dacă totuși cercurile cirmuitoare din apus vor trece peste voința popoarelor și vor ratifica acordurile de la Paris, poporul nostru, alături de celelalte popoare ale Europei, va lua măsurile necesare de apărare și va fi gata, ca împreună cu popoarele lubitoare de pace, să-și apere cu strășnicie hotarele patriei și cuceririle sale!

Popoarele nu vor îngădui reînvierea militarismului german

Anul acesta am terminat școala medie tehnică de agricultură și am fost repartizată în comuna natală. Doresc din toată inima să împărtășesc sătenilor de aici tot ce-am învățat la școală, să fiu de ajutor acelor care cu ani în urmă își duceau cu greu amarul vieții. Să aibă un trai mai fericit acei care erau măcinați de boli, sau nu cunoșteau nici buchia cărții.

Cite odată îmi amintesc de vremurile de restriște ale războiului. Zeci de tineri din satul meu au murit atunci nevinovați pe front. Eram copil. Dar nu voi uita niciodată figurile hide ale hitleriștilor care

Nu vom lăsa niciodată ca viața noastră liberă să fie călcată în picioare

aruncau în aer podurile, ardeau casele sau trăgeau după cei care le ieșeau în cale. Li se apropia ceasul socotelilor. Din urmă, veneau ostașii sovietici, ostașii dezrobirii noastre.

Anii au trecut și oamenii de aici au început să muncească în pace și înțelegere. Au pornit pe un drum nou, al muncii și al bune stări. Și tocmai acum când acești săteni se bucură mai mult decât oricând de roadele muncii lor, tocmai acum când sunt mai dornici de pace, înrăiții imperialiști din America, în căldușie cu

cei din Franța, Anglia și alte țări apusene, încearcă pe toate căile să aprindă focul nimicitor al unui nou război. Ei se străduiesc să reînvie armata hitleristă, aceea care a îngrozit cu crimele ei întreaga omenire.

Dar popoarele nu vor să îngăduie reînvierea bandelor hitleriste. Statele europene care au luat parte la conferința de la Moscova și-au arătat hotărârea dîră de a apăra pacea, avertizînd pe imperialiștii din apus să nu se joace cu focul. Alături de puternica

Uniune Sovietică și uriașa Republică Populară Chineză, sînt strîns unite țările de democrație populară, printre care și patria noastră, într-un front al păcii de neînviș cum n-a mai cunoscut omenirea.

Noi tinerii care muncim pentru înflorirea agriculturii, nu ne vom da în lături de la nici o strădanie pentru a ajuta ca patria noastră să fie și mai tare, ca viața noastră de oameni liberi să nu poată fi niciodată călcată în picioare.

Lupu Margareta
tehnician agronom
din comuna Munteni,
regiunea Bîrlad

Aminarea procesului înscenat
Partidului Comunist
din Germania

După cum anunță ziarele, procesul de la Karlsruhe împotriva Partidului Comunist din Germania a fost aminat pînă la 31 ianuarie.

În ultima ședință a procesului, avocatul partidului comunist, dr. Kaul, a cerut tribunalului federal să respingă cererea guvernului, în legătură cu interdicerea partidului, ca fiind o încălcare a art. 21 al Constituției vest-germane care recunoaște legalitatea partidului comunist.

Știu bine cîte dureri au adus omenirii militariștii germani

Sînt un țaran muncitor din comuna Otopeni, regiunea București. Citesc regulat ziarele. Din ele aflu că imperialiștii, în frunte cu cei americani, pregătesc un nou măcel, cătînd să reînvie militarismul german. Aceasta îmi umple sufletul de ură. Știu bine cîte dureri au adus omenirii militariștii germani. În cele două războaie mondiale dezlănțuite de ei, familia mea a pierdut o mare parte dintre membrii săi. Din primul război nu s-au mai întors frații tatălui meu... Mătușele îmi aminteau mereu de niște unchi voinici, care-și dorm somnul de veci pe cine știe unde...

În cel de al doilea război, furia hitleristă mi-a ăsat în suflet urme și mai dînci. La 23 August 1944, m pornit și eu lupta împotriva hitleriștilor. Lupam să-mi apăr țara, să-mi păr familia rămasă acasă

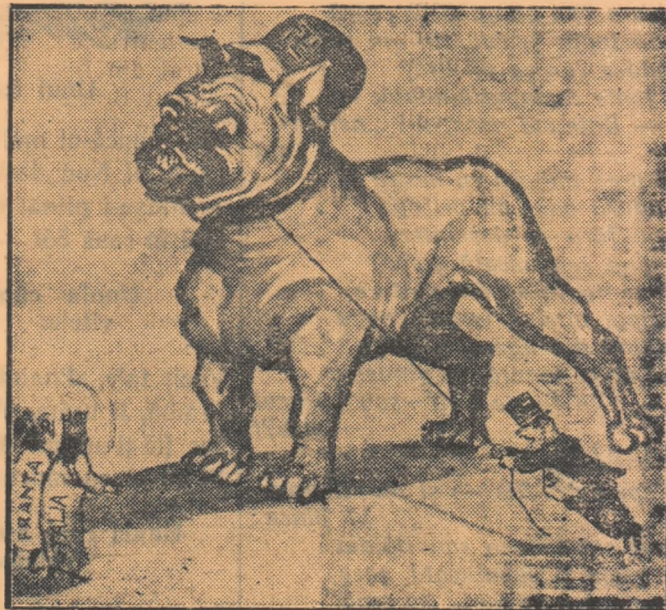
în Otopeni. Comuna mea a trăit atunci zile de groază. Hitleriștii turbau de furie că sînt înfrinți. Din pădurea Băneasa, unde erau ascunși, au deschis foc asupra satului. Cădeau ghiulele ucigătoare asupra caselor, asupra bătrînilor, femeilor și copiilor. Acestea toate le-am aflat cînd m-am întors de pe front. În locul casei noastre am găsit ruină. În locul tatălui, mamei, surorii și a nepotului, lăsați acasă, am găsit morminte. De aceea nu pot să-mi stăpînesc ura cînd văd că se pun din nou la cale asemenea grozăviilor, și sînt hotărît să lupt din toate forțele mele pentru a le împiedica. Imperialiștii nu vor putea trece peste voința noastră. Vrem să trăim în pace, să ne bucurăm de munca noastră, să ne facem o viață din ce în ce mai frumoasă. Iată de ce mă alătur din tot sufletul la De-

clarația Conferinței de la Moscova. Sînt convins că muncindu-mi cu dragoste cele trei hectare cu care sînt înscris în întovărășire, și achitîndu-mi toate îndatoririle către stat, îmi întăresc patria și contribui la apărarea păcii în lume. Poporul nostru a dat dovadă de tărie și vitejie și în trecut, cînd năzuia spre libertate. Azi, cînd cunoaștem din plin bucuria vieții libere, cînd sîntem nespuse de puternici, deoarece facem parte din uriașul front al păcii — de 900 milioane de oameni — în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică — știu bine că va fi vai și amar de cei ce-ardrăzni să ne atace.

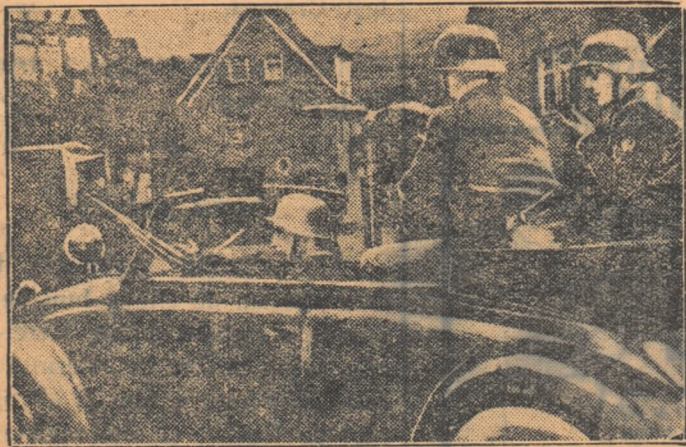
Constantin Alexe
membru în întovărășirea „6 Martie” din comuna Otopeni, regiunea București

Guvernanții din S.U.A., Anglia și Franța susțin că reînvierea militarismului german, nu este un pericol pentru celelalte țări. Ei susțin că s-au luat „garanții” ca viitoarea armată din Germania apuseană să nu fie agresoare.

Dar experiența trecutei armate hitleriste, care a măcelărit milioane de oameni, ca și declarațiile războinice făcute de diferiți miniștrii de la Bonn, arată că aceste „garanții” sînt... vorbe goale

Bancherul american care de-abia ține în frîu țigara hitleristă: Fiți fără teamă. Îi țin doar de zgardă...
(Din revista italiană „Avanguardia”)

Priviți aceste fotografii pentru a vă da seama de dorința oamenilor muncii de pretutindeni, de a lupta din toate puterile pentru apărarea păcii. Glasul lor hotărît spune „NU” militarismului german.

Fotografia din stînga sus, ne arată o patrulă hitleristă înarmată, în timpul războiului trecut, cutreierînd un oraș din Olanda. Era una din metodele lor de a ține lumea sub teroare.

Pentru a nu se mai repeta aceasta ca și alte crime săvîrșite de hitleriști, oamenii muncii din Amsterdam — precum se vede în fotografia din

stînga jos — manifestă împotriva reînvierii armatei hitleriste.

Chiar tineretul din Germania apuseană este împotriva reînvierii militarismului german. Precum ne arată fotografia din dreapta jos, un grup de tineri din orașul München poartă următoarele lozinci: „Tineret german, hotărăște-te!” (lozinca de pe mașină); „Bunicul a purtat uniforma kaiserului” (pe primul panou); „Tata a purtat-o pe a fîhrerului” (al doilea panou); „Eu sînt pentru haina civilă” (al treilea panou). Și într-adevăr aceasta este dorința tineretului german.

ÎN ACUL „ALBINEI”

BOALA VACII

— fabulă —

Intr-o ogradă oarecare
Cu animale fel de fel,
Cind fu sorocul de născare
Născu Priana un vițel.
Se bucură ca orice vacă
Și-i dete lapte din belșug,
Că mama, vezi, vroia să facă
Din fiu, un strașnic bou de jug.
Dar într-o zi fu zarvă mare:
S-aflase chiar de peste noapte
Cum că vițelul vacii moare
Că vaca... nu mai are lapte!
Atunci, o oaie cam bătrână,
Privind mulțimea adunată
Grăi:
— S-ajung eu fără lână
De n-o fi vaca... deochiată!
Deci, miine-n zori, pe nemincate,
O să-i descint, cu... alior.
— Bre, bree! Deșteaptă-i oaia,
fratel

Zic animalele în cor
Și-n văzul lor, de 99
De ori i-a descintat așa.
Ce-a câștigat vă spun și vouă:
Priana-ntr-una se usca.
Norocu-i fu că într-o seară
Cind o-ndopau c-o băătură,
Vaca-ncepu plângând să ceară
S-o-ndoape și cu... în... în șură.
I-aduse careva un braț
Și toate exclamară-ndată:
— Bolnava noastră-i ...nemîn-
cată

Că prea imbucă cu nesaț!
Singură oaia nu pricepe
Cum fără de descintece
Priana cea uscată-ncepe
Să se-mplinească-n pintece.
Și-apoi vițelul, iată-l, crește
Sugînd din ugerul ei greu.
Stă oaia, toantă, și gîndește:
— Din fin le-o fi?—sau ...leacul
meu?!

MORALA:
O spun deschis — și nu-mi prea
place:

Cind stă Priana sau Bălaia
In grajd și, nemîncată, zace,
Stăpînul e deștept... ca oaia!
Stelian Filip

EPIGRAMA

Conducătorul tehnic Capdefier
Constantin, de la baza de recep-
ție O.R.A.C.A. Bălțești, regiunea
Ploiești, a tăiat din mieii aduși la
colectare, pentru a-și face că-
ciulă:

Cu căciula lui de miel
Capul și-a acoperit,
Însă nu pricepe el:
Cum de-a fost... descoperit?

Deși a vîndut băuturi pe dato-
rie de peste 600 lei, Ion Șerban,
gestionarul secției băuturi a co-
operativei Rătești-Topoloveni, a
„învîrtit” lucrrile în registre,
scoțînd 65 lei plus.

Aritmetica aduce
Și surprize; așa dar,
Mirarea să nu-l apuce
Dacă-acest „plus” va aduce
Minus... un gestionar!

Tovarășul Orșa Gherasim,
președintele sfatului popular
raional Ilia, a început acțiunea
de deștelenire a pămînturilor
cu... terenul de fotbal rezervat
asociației sportive „RECOLTA”.
La protestele tinerilor, el răs-
punde:

Degeaba v-arătați revclta!
Eu foarte bine-am judecat:
Terenul e pentru „Recolta”
Și ...tocmai d-ai-a l-ara arat!

Cîntece

„Duce-m-aș și tot m-aș duce...”

...au cîntat pe rînd directorii că-
minului cultural din comuna Na-
danova, raionul Baia de Aramă.
Numai în ultimele șase luni s-au
schimbat șase directori. Luna și
directorul. Vorba cîntecului:

Și se duc pe rînd, pe rînd,
Toată treaba ...incurcînd.

„Codrule, codrule”...

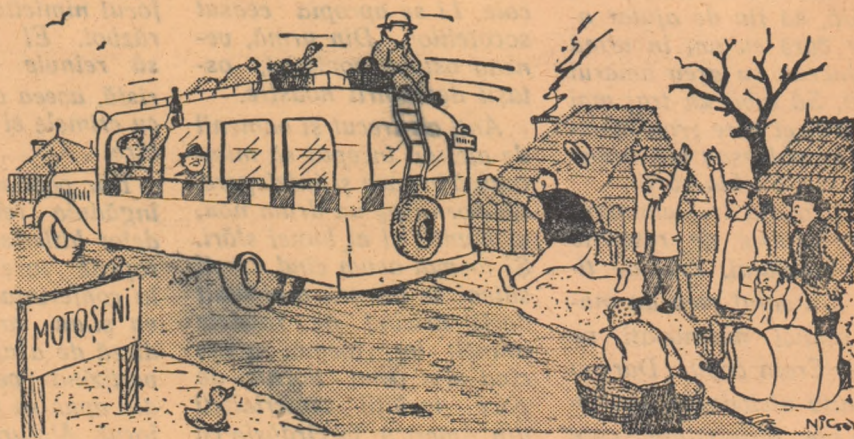
...cîntă căminul cultural din co-
muna Iacobeni, raionul Corabia.
Cîntă a jale, că l-a prins iarna fără
lemne. Ce e drept, codrul îl aude,
că este aproape: numai la cîțiva ki-
lometri. Directorul căminului este
și mai aproape, dar el n-aude..

VICTOR PIȚIGOI

După corespondențele primite de la:
Nimară Victor, C. H. Dumitrescu

Cele două autobuze I.R.T.A. de pe ruta Birlad-Ze-
letin, fac stație numai unde au șoferii ...interese.

(După o corespondență trimisă de Lupan Gh.).

Șoferul: Nu opresc decît la M.A.T.-ul din comuna vecină! Pînă
acolo mai am... „combustibil”.

Răvase

Unui colectivist frunțas:

Zile-muncă-ai multe vere,
De-Anul Nou deci poți să zici:
— Masa-i plină! Cu plăcere
Hai în casă 55!

Unuia care nu-și îngrijește
vitele:

Vaci tale, dinainte,
S-aibă, fi urăm, plăcinte;
Iar ție-ți urăm să ai
Finul ei cu mucegai.

Unuia care ascultă șoaptele
chiaburilor

Despre Anul Nou, vecine,
Imi șoptești, privind în jur:
„Anul ăsta nu mai vine,
Mi-a spus mie un chiabur”.

Unui veterinar de la raion
care nu iese pe teren:

De-Anul Nou, cum se cuvine,
Îți urează-ntreg raionul
Să nu mai consulți bovine,
Din birou, cu telefonul.

Unuia care dă rapoarte de
activitate laudăroase:

De vrei băiatului o carte
De Anul Nou să-i dăruiești,
Adună-ți teancul de rapoarte
Și-i gata... carte de povești!

Unei cooperative... deochiate:

Îți dorim de Anul Nou
Un cîntar cinstit cadou,
Dar ar fi bine venit
Și-un gestionar cinstit.

Unui medic șperțar:

In anul care-o să vină,
La bolnavi de mai iei șperț,
Lasă-te de medicină
Și-apucă-te de comerț.

revista cu CĂRTI

Scrisori cătred redacție

Draga noastră „Albină”,

Îți scriem acum cît mai sîntem
bune de ceva. Peste cîteva săptă-
mîni n-o să mai fim. Ploile și vîn-
turile ne macină. Tovarășii de la
sfatul popular Budieni, regiunea
Craiova, nu vor să audă plînsul
nostru. „Ei niște cărămizi acolo,
las' să se strice.” Așa zic ei. Da, sîm-
tem cărămizi, cîteva mij de bucăți
și am fost făcute pentru a se zidi
cu noi o școală. Din pămînt am
fost făcute, iar ploile ne prefac a-
cum tot în pămînt. Adică s-a gîn-
dit sfatul popular să acopere cu țig-
la adusă pentru școală... casa și
șopronul lui Cocheci D., spunînd
că atunci cînd vor ridica zidurile
școlii o să cumpere altă țiglă.

Vor cumpăra țiglă, dar și cără-
mizi.

Subsemnăm cu sufletul pe ducă,
noi, grămada de cărămizi din Piș-
tești-Craiova.

(După o corespondență trimisă
de I. Sbiriclog).

Soră iubită,

„Albina”, noi surioarele tale,
care zacem de cîteva luni pe bi-
rourile sfatului popular Merei-Bu-
zău, avînd ca frați de suferință zia-
rele „Agricultura Nouă”, „Progra-
mul de Radio” și alte reviste, cu
paginile noastre îngălbenite și pli-
ne de praf, te rugăm să nu vîi sin-
gură în Merei. Vîno cu un factor
postal care să te difuzeze la abo-
nați. Poate cu ocazia aceasta ne-
difuză și pe noi, că de „difuzarea”
oficiului postal Stîlpu ne-am să-
turat.

Mai multe ziare și reviste nedi-
fuzate.

(După o corespondență trimisă
de Paul Duță).